

har Formue eller paa anden Maade har Indkomster, paa Grund af hvilke der sker Fradrag, vil altid have tilbage en væsentlig Del af disse Indkomster til Lomme penge og Smaaafornødenheder under Opholdet derinde, saaledes at den forskelligartede økonomiske Stilling, hvordan man end vender og drejer dette Forhold, vil give sig til Kende, og jeg har ikke hørt noget om, at det skulde have givet Anledning til daarlige Omgangforhold paa Alderdomshjemmene. Det er meget almindeligt, at man paa Alderdomshjemmene optager Personer, som paa Grund af Alder og Sygdom ikke længere er i Stand til at begaa sig udenfor et saadant Hjemms Mure, men som meget vel er i Stand til at betale for deres Ophold paa Alderdomshjemmet. Det er noget, man kender i talrige Kommuner, og jeg har intet hørt om, at dette Forhold i særlig Grad skulde have givet Anledning til Vanskeligheder i det daglige Liv indenfor Alderdomshjemmene.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente endvidere, at Fradragsreglerne i det tidligere Forslag var langt at foretrække; thi, sagde det ærede Medlem, den Gang var Fradraget stigende, men nu holdes det konstant. Ogsaa i den Henseende er det ærede Medlem paa Vildspor. Fradragsreglen i det tidligere Forslag var en anden end i det nuværende Forslag; men Fradragene i Aldersrenten er selvfølgelig stigende for Indkomsterne efter det her stillede Forslag som efter det Forslag, det ærede Medlem stillede. Ja, det nytter ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det ærede Medlem vilde tage 75 pCt. af Indkomstbeløbet mellem 1 200 og 1 500 Kr. og trække fra, men Indkomstbeløb mellem 1 200 og 1 500 Kr. giver ogsaa et større Fradrag efter den her fremsatte Regel end Indkomstbeløb mellem 900 og 1 200 Kr. Regelen er den samme, men den virker selvfølgelig stærkere, jo større Difference den kommer til at virke paa; det vil det ærede Medlem ogsaa blive overbevist om, saa snart han faar Lejlighed til at undersøge Spørgsmaalet nærmere. Og naar man har høvdet — og jeg skal ikke bestride Berettigelsen til at hævde dette —, at de i dette Forslag indeholdte Satser ikke kan sammenlignes med Satsene i det tidligere Forslag, fordi det var Minimal satser, saa synes jeg heller ikke, det ærede Medlem uden videre skal sammenstille Fradragsreglerne, der skal anvendes paa Beløb af helt forskellig Karakter; men det har man ment sig berettiget til at gøre. Jeg kan ikke skønne, at der for denne Opfattelse er noget virkeligt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, som sagt, at dette Lovforslag forkyndte Krig. Jeg vil haabe, at det ikke skal forstaas saaledes, som det maaske kunde forstaas, at det socialdemokratiske Parti overfor dette Spørgsmaal vil gentage Partiets Holdning fra 1891 overfor det moderate Venstres Lovforslag om en Alderdomsforsørgelse. Nu er dog Forholdet dette, at Loven af 9. April 1891 har bragt Glæde og Velsignelse i mange Hjem, hvor man ellers ganske simpelt vilde have været henvist til Fattigvæsenet. Saaledes udtalte forleden Dag det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sig om Alderdomsforsørgelseslovgivningens Virkninger. Men dog stemte det socialdemokratiske Parti imod dette Lovforslag, blot fordi man ikke kunde faa det, som man ansaa for bedre, ja, fastholdt sin Stilling, efter at man var paa det rene med, at det, man ansaa for bedre, var uopnaaeligt. Jeg vil ikke haabe, at det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Forkyndelse af, at en Krigstilstand paa det foreliggende Lovforslags Grund skal indtræde, betyder, at denne Krig skal føres imod Forslaget til den bitre Ende, det vil sige, at man under alle Omstændigheder vil modsætte sig det. Jeg synes, at Ansvarer har været tungt nok at bære for det socialdemokratiske Parti gennem Aarene for den Stilling, som Partiet i sin Tid indtog .. (Rode: Og J. C. Christensen!) Den Stilling, som Partiet den Gang indtog .. (Rode: Og J. C. Christensen!)

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlems Afbrydelse skal jeg gerne besvare. J. C. Christensen hørte jo til en af de Grupper, som stillede det Forslag, som ikke naaede at blive gennemført, men det er mig ikke bekendt, at Socialdemokratiet gjorde det. For øvrigt vil det ærede Medlem jo faa Lejlighed til at fremsætte sine Bemærkninger til denne Sag. Som sagt, jeg synes, at Ansvarer har været stort og tungt nok, og jeg kan ikke tænke mig, at det socialdemokratiske Parti her paa Rigsdagen skulde ville øge dette ved at indtage gennem alle Stadier en fjendtlig Holdning til et Lovforslag, som man dog erkender byder saa store og væsentlige Fremskridt, som det foreliggende Forslag gør.

Jeg skal ikke komme ind paa den historiske Udvikling, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gav. Den gik ud paa at skildre Socialdemokratiets store Indsats i hele denne Sags Udvikling gennem Aarene, og den ikke